

Çanakkale Zaferi

Allah'ın bu millete bahsettiği çok büyük lütuftur;

İstiklal şairimiz Mehmet Akif'in ruhunun derinliklerinde yaşadığı savaş ve şehitleri anlattığı muhteşem şiirinde söylediği gibi:

"Vurulup tertemiz alından, uzanmış yatıyor/Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!"

Dünya'nın gözünü kan bürüdüğü I. Dünya Savaşı yıllarında İtilaf Devletleri'nin çok kolay bir şekilde geçmeyi planladıkları Çanakkale Boğazı'nda karşılaştıkları, şehit olmayı her şeyden çok isteyen vatan evlatlarının kırılmaz savunması tarihe "Çanakkale Geçilmez" sözünü adeta kazıdı. Anadan, yardan, her şeyden vazgeçen ve yaşları 15'e kadar inen gencecik fidanlar, okullarını bile bırakıp cepheye koştular.

Memleketin dört bir tarafından "O zaman 140 askerlik şubesinde gelmiş, koşmuş insanlar buraya. Çünkü herkes anlamış, bu başka bir zaman gibi değil. Artık tamamen ülke elden gidiyor, elde hiçbir şey kalmayacak. Bunu anladığı için herkes zoraki değil, gönüllü koşmuş buraya. 15 yaşındaki lise talebesinden, 70-80 yaşındaki dedelere varana kadar bu beraberlikte birçok insan var. Bunların birçoğu geri dönememiş. Bir kısmı esir düşmüş başka ülkelere götürülmüş, bir kısmı gazi olmuş. Geride tabii ki öksüz yetim çocuklar, analar kalmış.

Bu millet gerçekten çok perişanlık çekmiş, çok fedakarlık yapmış. Ama bu fedakarlığın, bu teslimiyetin hürmetine de Allahutaala bize bağımsızlığımızı nasip etmiş. Bugün kendi içimizde, aramızda birtakım sorunlarımız var görünüyor. Bunlar tamamen suni sorunlar. Aslında bizim birbirimizle hiçbir sorunumuz, derdimiz yok. Ruhumuz, inancımız ortak. Bunları bizim çocuklarımıza çok iyi verebilmemiz lazım.

Şehit yüzbaşının son mektubu

Yüzbaşı Kazım Efendi'nin 27 Nisan 1915'te Çanakkale'de şehit düşmeden önce kardeşine gönderdiği son mektup, Türk milletinin vatan aşkını anlatıyor. Çanakkale'de 21. Alay 1. Tabur 1. Bölük Kumandanı olarak görev yapan yüzbaşının, emekli bir tarih öğretmeni tarafından 2007 yılında sergilenmesi amacıyla Dr. Rıfki Kamil Urga Çankırı Araştırmaları Merkezi'ne bağışlanan mektubu, kahramanlık destanının ne tür fedakârlıklarla yazıldığını belgeliyor. Yüzbaşı Kazım Efendi'nin kardeşine yazdığı son mektup, şöyle:

"Sevgili kardışım, Ben vatan ve millet uğruna bana düşen vazifeyi ifa ettim. Artık gerisini size terk ediyorum. Ben cümlenize hakkımı helal ettim, tabiidir ki siz de helal edersiniz. Hemşiremin, Ziya'nın Kemal'i hasretle gözlerinden öperim.

Muhterem amcamın ellerinden öperek dualarını her zaman beklerim. Çoluk çocuğumu evvel Cenab-ı Hakk'a, sonra vatan ve millete ve sizlere emanet ederim. Sevgili valideme, aileme, çocuklara güzel bakınız. Tahsillerine himmet ediniz. Maaşlarının tahsisi icap eden muamelenin ifası için arkadaşlardan alayımızın tabur katibi ve aynı zamanda alay naibi bulunan Hasan Efendi'ye yazdım. Bulduğum fırkanın kumandanı Miralay Remzi Bey'dir. Alay Kumandanı Binbaşı Halil Bey'dir. Bu isimler size lazım olursa kendileriyle muhabere edersiniz.

Binbaşımız Şevki Bey de benim gibi tehlikede bulunduğu için sağ kalırsa ona da müracaat edersiniz. Kolordu kumandanımız malul olduğu üzere Esat Paşa Hazretleri'dir. Hayvanım hakkında lazım gelen muamele için de katip efendiye yazdım.

Oradaki hakkımı da çocuklarım için ararsınız. Sana çok rica ederim, efrad-ı ailemi, validemi hiçbir vakit üzme. Daima rıfk ile muamele et. Bana acımasınlar. Ben mukaddes vatan uğrunda terk-i can ettim, bahtiyarım. Cenab-ı Hakk sizleri de bahtiyar buyursun. Baki cümlelerinizi Cenab-ı Hakk'a emanet ederim, sevgili kardaşım."

Seyit Onbaşı'nın kaldırdığı 253 kiloluk merminin bir diğerini o namluya sürdü

Unutulan kahraman Cemal Çavuş

Çanakkale Savaşları'nın nice unutulmuş kahramanlarından birisiydi Ezineli Cemal Çavuş... Çanakkale Savaşları kahramanı Seyit Onbaşı ile aynı tabyada görev yapan Ezineli Cemal Çavuş, hemen hemen aynı ağırlıktaki top mermisini sırtlayıp, namluya sürdü ve boğazın geçilmezliğine katkı sundu.

"Yenilmez Armada" olarak 18 Mart 1915 tarihinde Çanakkale Boğazı'na gelen itilaf kuvvetleri, Anadolu ve Rumeli yakalarında konuşlandırılan kahraman Türk topçusunun isabetli atışları ile Nusret Mayın Gemisi'nin Erenköy koyuna bıraktığı 26 mayın sonucu Çanakkale'yi geçemedi.

Çanakkale Savaşları kahramanı Seyit Onbaşı ile aynı tabyada görev yapan Ezineli Cemal Çavuş da hemen hemen aynı ağırlıktaki top mermisini sırtlayıp, namluya sürdü ve boğazın geçilmezliğine katkı sundu. Tarihin tozlu sayfalarında kalan Cemal Çavuş'un bu hareketi, diğer Türk neferlerinin olağan üstü çabaları gibi anılarda kaldı.

Okumuş bir nesli kaybettik

Halkın maddi-manevi tüm imkanlarını seferber ederek Türk ve dünya tarihine adını altın harflerle yazdırdığı Çanakkale Savaşları, bir dönemin okumuş, eğitim almış neslinin de kaybolmasına yol açtı.

Osmanlı Devleti'nin 250 binden fazla kayıp verdiği cephede, yaklaşık 10 bin üniversiteli ve 70 bin orta öğretim öğrencisi şehit düştü.

Selçuk Üniversitesinin yaptığı açıklamada, 500 binin üzerinde insan kaybının yaşandığı Çanakkale Cephesi'nin İstanbul'a açılan kapı olması nedeniyle büyük önem taşıdığını ifade ederek, şöyle konuştu: "Çanakkale gittiği zaman, İstanbul gidecek. İstanbul'un alınması, emperyalist devletlerin İslam alemindeki hakimiyetini sağlayacaktı."

Çanakkale Savaşları'nda, yaşına bakılmaksızın kilosu 45'in üzerinde herkesin cepheye alındığını dile getiren Arabacı, yüksek okul olan "Hukuk Mektebi"nin memur olan talebeleri dışında bütün öğrencilerinin cepheye gittiğini hatırlattı.

Cepheye gönderilmeleri nedeniyle lise öğrencilerinin de oldukça azaldığı Konya Lisesi'nin, 1914-15 öğretim yılında 25 mezun verirken, ertesi yıl mezun sayısının sadece iki kişiye düştü.

Dedelerimiz, sadece bir toprak parçası için mücadele etmediler. Onlar, inancımız, medeniyetimiz ve kültürümüz için de mücadele ettiler.

Şahadet sadece taşın toprağın çığnetilmemesi değil bilakis bir ruhun, bir anlayışın, bir inancın müdafaasıdır.

Çanakkale topyekûn bir ümmetin müdafaasıdır.

Çanakkale ruhu bu topraklarda temsil etmeye devam ettirmektedir.

